

ПОСЛАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО СІМДЕСЯТНИКА

Ідучи за провідниками священства, ми стаємо ближче до Бога

Старійшина
Асташов,
сімдесятник

Коли наш Спаситель жив на землі, Він навчав Своїх послідовників багатьом важливим принципам. Тепер ми можемо опанувати їх, вивчаючи Писання. На мій погляд, одна з найяскравіших історій написана в Євангелії від Матвія 26:39–42. У вірші 39 сказано: “І, трохи далі пройшовши, упав Він долілиць, та молився й благав: “Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте,—не як Я хочу, а як Ти”. Чого ми вчимося від Спасителя, дізнаючись про цей Його вчинок? По-перше, послуху. У Сина Божого—нашого Господа—було достатньо влади, щоб уникнути всіх випробувань, але Він розумів, що Йому належить йти за Своїм Батьком і бути слухняним Йому. По-друге, цей вірш показує, що молитва—дієвий спосіб спілкування з Богом. Спаситель спілкувався з Батьком Небесним через молитву й отримував відповіді, так само робимо й ми.

Далі у вірші 40 ми читаємо, що Спаситель знаходить Своїх учнів сплячими. Він запитує їх: “Отак,—не змогли ви й однієї години попилувати зо Мною?”, а потім просить: “Пильуйте й моліться, щоб не впасти на спробу,—бадьорий-бо дух, але немічне тіло”. Для Спасителя важливо мати підтримку від Своїх учнів та послідовників, а з іншого боку, це важливо й для них. Він пояснює чому: якщо вони пильнуватимуть, то не впадуть у спокусу.

У вірші 42 ми читаємо про те, що Спаситель знову звертається до Батька: “Як ця чаша не може минути Мене, щоб не пити її,—нехай стане воля Твоя!” Незважаючи на те, що Йому тоді було дуже важко духовно і фізично, Він продовжував виконувати волю Батька, служити іншим та навчати їх. Спаситель для нас—найкращий приклад того, як йти за Богом.

Отже, якщо ми старанно вивчаємо Писання та спілкуємося з Богом через молитву, то в нас з’являється можливість пізнати слово Боже, отримати Його настанови й стати ближче до Нього.

Президент Томас С. Монсон у книзі “Consider the Blessings” (Порахуй благословення), с. 39, розповів історію, яка стала для мене хорошим прикладом того, як слід виконувати заповіді. Його друг Стен лежав у лікарні після отримання травми і не міг ходити. Президент Монсон, який у той час

був єпископом, в якийсь момент відчув, що йому потрібно відкласти всі справи і негайно поїхати до друга. Пам’ятаючи заповідь служити ближньому, він тут же поїхав у лікарню і розшукав друга, який сидів у інвалідному візку на краю басейна. Вочевидь його друг мав намір прийняти неправильне рішення. Єпископ дав йому благословення, і через деякий час Стен зміг подолати свої труднощі й повернутися до активного життя.

Завдяки готовності виконувати заповідь служити ближньому, єпископ Монсон врятував друга і засвоїв важливий урок: якщо Дух підказує нам діяти, не можна зволікати. Стен отримав свідчення про те, що коли у нас виникають труднощі, є Той, Хто завжди готовий допомогти.

Спаситель знає кожного з нас особисто, Він знає наші слабкості, недоліки, щоденні проблеми. Він на Собі пізнав те, через що проходимо ми. Він знає, як нам допомогти все подолати, і тому запрошує кожного з нас йти за Ним, йти за провідниками священства, які є Його представниками, і прислухатися до їхніх настанов, які вони отримують від Нього.

Вивчаючи Писання, спілкуючись з Богом через молитву, виконуючи заповіді, ми стаємо ближче до Ісуса Христа і Небесного Батька, що робить нас більш відкритими для настанов Їхніх слуг, провідників священства, яким Він відкриває Свою волю. ■

Христос у Гефсиманії,
художник Гарі Андерсон

Виступ представника Церкви на 5-у Всесвітньому конгресі провідників традиційних релігій

Відділ зі зв'язків з громадськістю Східноєвропейської території.

Старійшина Йорг Клебінгат, член Спершого кворуму сімдесятників і другий радник (на той час) в президентстві території Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, став другим офіційним представником Церкви, який виступав на Всесвітньому конгресі релігійних провідників, що проводиться кожні три роки. Старійшина Пол Б. Пайпер, з першого кворуму сімдесятників, який супроводжував старійшину Клебінгата, також виступав на Конгресі у 2009 р.

Серед учасників цього річного Конгресу були президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, генеральний секретар ООН Пан Гі Мун, король Йорданії Абдалла II, президент Фінляндії Саулі Нійністьо, президент Ефіопії Мулату Тешоме та інші представники християнства, ісламу, іудаїзму, буддизму, даосизму, індуїзму, синтоїзму, зороастризму, а також декількох неурядових організацій—всього 80 делегатів з 42 країн. Жан-Луї П'єр Торан, французький кардинал католицької церкви та президент Папської ради з міжрелігійного діалогу Римської курії, представляв Папу римського на Конгресі.

Темою Конгресу було встановлення діалогу та зміцнення взаємоповаги між провідниками світових релігій. Старійшина Клебінгат у своєму виступі зазначив, що для побудови таких стосунків, які

Старійшина Клебінгат виступає на конгресі 11 червня 2015 р.

зрештою можуть привести до миру, безпеки та гармонії "... нам необхідно вірити в те, що ми кажемо. Ми повинні щиро бажати благополуччя одне одному та мати добрі наміри стосовно одне одного". Він також звернув увагу на той факт, що мир, безпека та гармонія можуть статися просто завдяки нашому прагненню дізнатися більше один про одного.

"Я закликаю кожного з нас продовжувати дізнаватися один про одного, намагатися зрозуміти учення та вірування один одного для того, щоб відкрити для себе глибину та цінність наших різноманітних релігійних вірувань. Істинне знання, основане на точній інформації, допоможе розсіяти страх",—сказав старійшина Клебінгат. ■

МІСЦЕВІ НОВИНИ

Семінар Шелом Левітт у Києві

Тетяна Богдан, Київський Український кіл, Печерський приход

13 червня у Києві відбувся семінар на тему "Шлюбні стосунки і виховання дітей". Проводила семінар Шелом Левітт—магістр з сімейних стосунків, практикуючий юрист і викладач з питань шлюбу і

виховання дітей. У 1992 році вона отримала ступінь доктора юриспруденції і її спеціалізацією є юридичні питання, пов'язані з сімейними стосунками. З 2004 року вона очолює міжнародний юридичний заклад,

фахівці якого викладають право у 18 юридичних вишах України, 5 вишах Молдови та державному юридичному інституті в Руанді. Ступінь магістра Шелом отримала в 2010 році в Університеті Бригама Янга на факультеті “Шлюб, сім’я та розвиток людини”. В Україні вона викладала курс, присвячений шлюбу та сімейним стосункам, в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. Шелом і її чоловік Девід одружені 26 років і мають сімох дітей. Тому, крім відповідної освіти, сестра Левітт має великий особистий досвід сімейних стосунків.

Приїзд Шелом Левітт завжди викликає значний інтерес братів і сестер Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Зустрічі з нею дають відповіді на багато запитань, пов’язаних з сімейними стосунками, і надзвичайно насичені корисними порадами.

Щоразу, приїжджаючи в Україну зі США, де живе вона і її сім’я, Шелом Левітт, як член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, завжди проводить семінари для членів Церкви з місцевих приходів. Оскільки сім’ї відведено центральне місце в ученнях Церкви, зрозуміло, що ця тема висвітлюється нею не лише з наукової точки зору, але й з духовної. Розглядаються різні питання: виховання маленьких дітей, підлітків, покращення стосунків з неслухняними синами і дочками, роль батька в сім’ї та шляхи вирішення непорозумінь між подружжями та між батьками і дітьми тощо. Остання зустріч, яка відбулась 13

червня цього року, була присвячена питанню сексуальних стосунків у шлюбі. Сестра Шелом прагнула показати вірний шлях до створення здорових сексуальних стосунків між подружжями, які можуть збагатити чоловіка і дружину, зробити їхнє духовне життя ще більш насиченим.

Багатьом людям важко говорити на цю тему, і часто питання, що їх непокоять, залишаються без відповіді. Цього разу все було по-іншому. Завдяки високому професіоналізму та духовній складовій, яка була невід’ємною частиною цього семінару, присутні ставили багато запитань і отримали вичерпні пояснення. Дуже важливо, що на тій зустрічі, крім подружніх пар, було багато молоді. Виховання молоді ґрунтується на твердих моральних принципах, основаних на законі цнотливості: інтимні стосунки можливі лише в шлюбі і вірність у шлюбі вважається необхідною складовою життя кожної сім’ї. Правильне розуміння того, з чого складаються гармонійні стосунки в сім’ї, є дуже важливим для створення щасливої і міцної сім’ї.

На зустрічі було дуже багато слухачів, що свідчить про значну увагу до цієї теми серед членів Церкви. Були й гості, які також отримали багато цікавої і корисної інформації. Завершився семінар приємним сюрпризом від сестри Левітт—вона подарувала всім присутнім щойно видану книгу, яку написала у співавторстві з Діном М. Басбі та Джейсоном С. Кероллом. Книга присвячена погляду святих останніх днів на те, як поєднувати сексуальність і духовність у шлюбі. ■

Прочитайте Книгу Мормона за 3 місяці

Павлина Убійко, Київський Український кіл, Оболонська філія

Чи відбуваються цікаві духовні заходи у вашій філії? Такі заходи є гарною нагодою, щоб духовно зміцнитися і відчутти єдність членів Церкви у філії, як у великій щасливій родині.

Молода сім’я Віталія і Ольги Плакушко з м. Миколаєва, які зараз живуть у Києві та відвідують нашу Оболонську філію, запропонувала провести цікавий і корисний захід, учасниками якого вони колись були у рідному Миколаєві. А саме—прочитати Книгу Мормона за 3 місяці, а після цього провести духовний вечір. Всіх членів Церкви у філії було запрошено долучитися до цієї ініціативи і взяти на себе зобов’язання прочитати цю книгу повністю з 1 березня по 31 травня. Брати зробили для кожного члена Церкви з філії календар-нагадування з приблизним графіком читання, і ми побачили, що для виконання “плану” слід читати по три розділи щодня. Ініціативу було підтримано.

Три місяці проминули швидко, і ось 1 червня члени Церкви з філії зібралися разом у домі зборів, щоб відзначити завершення “марафону”. Місіонери привели зацікавлених Церквою і вони також активно долучилися до участі в заході. З’ясувалось, що багато членів Церкви з філії впоралися з завданням,

тому всі вони отримали цінні подарунки від президентства філії—Трикнижне видання із “золотими сторінками”. Також були й інші призи—диски з цікавими церковними матеріалами. Під час свята присутні взяли участь в цікавій вікторині, зосередженій на Книзі Мормона, а на завершення Олена Сулява змогла залучити майже всіх присутніх на святі до участі у постановці сюжету з Книги Мормона “Сон Легія”. Це був особливий

духовний досвід, коли в них була можливість йти вузькою дорогою, загубитися в імлі темряви, вхопитися за “жезл із заліза”, йти далі, не звертаючи уваги на тих, хто насміхається, і, зрештою, скуштувати найбажаніший плід...

Я читала Книгу Мормона десятки разів, але вперше у такому швидкому темпі. Оскільки не кожного дня вдавалося читати достатньо, мені іноді доводилося “наздоганяти”, читаючи по 5–7 розділів на день.

Спочатку здавалось, що це призведе до поспіху та знервованості, але сталося так, що я відчула, що таке “зануритися в Писання”. Це почуття було приемним, відступили тривоги, згладилися гострі проблеми і неспокійні думки. Тло мого життя стало більш спокійним, мені стало легше сприймати неприємні життєві ситуації і приймати правильні рішення. Це був гарний духовний досвід, і свято також було чудовим.

Спробуйте і ви це зробити. ■

Дводенний похід Товариства молодих чоловіків

Володимир Деншиков, Київський Український кіл, Печерський приход

12–13 червня відбувся захід для молодих братів—похід Товариства молодих чоловіків Київського Українського коду. В ньому

взяли участь 40 юнаків у віці від 12 до 18 років разом зі своїми провідниками. Вони вирушили в ліс, де зупинилися табором на ніч. Юнаки

набули важливого практичного досвіду: самі встановлювали намети, розпалювали багаття, готували їжу, брали участь у різних квестах

Учасники походу.

Обід біля багаття—найсмачніший.

Молодь вчиться встановлювати намети.

і переправлялися через водойму за допомогою навісної переправи. Не менш важливим було і їхнє духовне загартовування завдяки духовним урокам та заходам, які проводились у ці дні.

Своїми враженнями про похід поділився президент Київського Українського колу Кирило Похилько: “Це був прекрасний час, і всі, хто брав участь у цьому заході, отримали чудовий досвід. Молоді чоловіки і їхні провідники за два дні стали ближчими один до одного і до Господа, ніж це було колись раніше. Години, проведені разом, цікаві завдання, ігри були такими натхненними, що юнаки після походу будуть зустрічатися в церкві як справжні друзі й брати у євангелії. Вони багато чого навчилися і готові використовувати це у своєму житті. Вони з любов’ю, послухом і турботою ставилися один до одного під час походу. Вони змінилися на краще і батьки цьому дуже раді”.

Подібні заходи планується проводити регулярно, оскільки під час них набувається дуже гарний і корисний досвід. ■

ГОЛОСИ МІСЦЕВИХ СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Як нам ставитися до випробувань

Брат А., Українська Дніпропетровська місія

В книзі життя кожної людини є свої сумні сторінки, коли вона зазнає всілякого роду труднощів. У кожного є щось своє, але все ж існує щось спільне, що їх об’єднує.

Аналізуючи своє життя, а також численні свідчення братів і сестер, я зрозумів, що правильне ставлення до випробувань допомагає гідно їх проходити. А невірна поведінка не допомагає отримати потрібних уроків і нерідко ускладнює й без того складну ситуацію.

Деякі складнощі виникають внаслідок власних помилок, деякі—через провину інших людей, але, незалежно від причин, всіх їх можна розглядати як привід і можливість для вдосконалення, адже “це життя стає станом випробування; часом, щоб підготуватися зустріти Бога” (Алма 12:24). В теорії це звучить дещо узагальнено, але коли долаєш духовну кризу, важку хворобу, складні фінансові проблеми або стикаєшся з фізичною небезпекою, в ці періоди особливо виявляється практичне значення цих слів.

Безумовно, здоровий глузд і активна життєва позиція, самоорганізація та старанна праця, допомога родичів і друзів не будуть зайвими. Але все ж головною в часи складних періодів життя я вважаю підтримку від Небесного Батька. І разом з нею палкіші молитви, вивчення Писань, прагнення жити в гармонії з ними як ніщо інше

наближає нас до Нього і сприяє успіху. І мова навіть йде не про те, що духовна робота заспокоює розум, дозволяє знайти правильні рішення у складних ситуаціях, але більше про те, що вона дозволяє заручитися підтримкою Небес. Не завжди достатньо того, щоб отримати правильний урок з випробувань, які ми проходимо, аби вони закінчилися. Урок іноді мало зрозуміти, не достатньо лише засвоїти, необхідно змінитися. “І знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре” (Рим. 8:28). Слово УСЕ передбачає, що маючи Христов розум, ми бачимо користь в наших життєвих уроках і ситуаціях, і самі стаємо іншими. Стаємо кращими.

Ейнштейн якось сказав, що проблеми не можуть бути вирішені на тому рівні мислення, на якому вони були створені. Чи не означає це, що слід попрацювати над собою, щоб піднятися вище і тоді у нас з’явиться можливість побачити вихід з ситуації. І коли ми подумки підносимося над поточними негативними подіями і починаємо дивитися на них з точки зору перспективи вічності (тобто, як бачить Бог), то рано чи пізно приходимо до двох чудових висновків: по-перше, що все це рано чи пізно закінчиться, і по-друге, “що все це додасть тобі досвіду і буде тобі на благо” (УЗ 122:7).

Найяскравіший приклад такого бачення показав Йов: “Та я знаю, що мій Викупитель живий, і останнього дня Він підійме із пороку цю шкіру мою, яка розпадається” (Йов 19:25–26). У вірші “Як до човна ж вони ввійшли, буря вщухнула” (Мат. 14:32), мені завжди подобалось слово “ввійшли”. Воно означає, що Петро ЩЕ раз пішов по воді, трохи раніше провалившись у воду. Так само, як і він, ми можемо, спираючись на завжди простягнуту до нас руку Спасителя, піднятися з будь-якої безодні—чи то безодня духовних сумнівів, чи вир складних життєвих обставин. Скільки завгодно разів! У

будь-яких перипетіях життя.

Апостол Павло, приносячи свідчення про свій багатий досвід, підбив впевнений підсумок подібної роботи над собою: “Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, в Ісусі Христі” (Фил. 4:13). Небеса не лише спостерігають за тим, що відбувається з нами. Вони зацікавлені й беруть участь. Тому, якщо ми не нехтуємо цією могуттю і будемо з нею в постійному контакті, і “життерадісно робимо все, що в нашій владі; а тоді стіймо спокійно з найглибшою впевненістю, щоб побачити Боже спасіння і руку Його, яку буде явлено” (УЗ 123:17). ■

У неділю ми пішли до церкви, я навіть на деякий час забула про ту сварку. Після богослужіння президент філії запросив мене до себе на співбесіду перед поїздкою на молодіжну конференцію. Ми спілкувалися недовго, і в кінці зустрічі він сказав, що всі ми недосконалі, але маємо вдосконалюватися, щоб повернутися до Бога. “Наші гріхи, наче камені,—продовжив він свою думку,—і часом ми складаємо їх в “рюкзак” і несемо, йдучи життям. Можливо ми й не скоюємо тяжких гріхів і не збираємо великі камені, але наші маленькі провини, наче маленькі камінці, можуть часом зробити наш “рюкзак” набагато важчим і ускладнити нашу путь”. Він порадив викидати їх відразу, щоб було легше йти життям. Потім президент філії сказав: “Ось, наприклад, ти посварилася зі своїм братом. Здавалось би нічого, але щось заважає йти...”.

Почувши ці слова, я не повірила власним вухам, адже ніхто не розповідав президенту філії про нашу сварку. І тоді я згадала слова моєї подруги Соні, яка сказала, що президент філії може отримувати одкровення для членів Церкви з філії загалом і для кожного окремо.

На цьому прикладі я переконалась, що Бог знає все, а через президента філії Він говорить з нами про найголовніше. Звичайно, я вибачилася перед братом і Богом та отримала прощення, яке Ісус дає кожному, хто приходить до Нього. Коли я звільнилася від цього “камня”, мені стало легше йти. ■

УЛЮБЛЕНІ ВІРШІ З ПИСАНЬ

Позбудьтєся тягара провин

Олена К., Українська Київська місія, Центральна філія м. Харків

Олена К.

У Новому Завіті є чудовий вірш: “Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон

і Пророки” (Матвій 7:12). Це простий принцип, однак нам часто щось заважає його дотримуватися і ми накопичуємо в собі образи і нерозв’язані конфлікти, думаючи лише про те, як несправедливо вчинили по відношенню до нас. Цим ми порушуємо закон і тому відчуваємося недобре.

Якось ми посварилися з моїм старшим братом і весь вечір не розмовляли. Я почувала себе винуватою, але визнати це перед моїм братом і Богом мені заважала гордість.

НАМАГАЄМОСЯ БУТИ СХОЖИМИ НА ІСУСА

Ісус Христос є взірцем для нас

Оля, Ангеліна, Яна, Київський Український кіл, Воскресенський приход

Ангеліна Б.

Оля Б.

Яна Б.

Оля: Я вже кілька років відвідую Початкове товариство. Там я вивчила і полюбила багато дитячих пісень і гімнів, і тепер ми з сестрами часто їх співаємо. Я вдячна моїм вчителям Початкового товариства, які навчають нас так, щоб це було цікаво і весело.

Я знаю, як важливо зберігати святість Суботнього дня, тому намагаюсь присвячувати його Господу: я ніколи не роблю уроки в неділю, не беру участь в концертах і не ходжу на дні народження друзів. Іноді важко приймати такі рішення, але я вірю, що це правильно.

Мені подобається розвивати свої таланти: грати на

фортепіано, співати, малювати, робити іграшки, вишивати бісером. Я відчуваю радість, коли створюю щось власноруч. І мені подобається дарувати свої роботи іншим.

Ангеліна: У моїх сестер і у мене є власні примірники Писань. Щоб ми не забували їх читати, вони завжди лежать на наших ліжках. Мені подобається читати їх і позначати важливі для мене вірші. Я намагаюсь бути схожою на Ісуса, коли допомагаю батькам у домашніх справах, а бабусі та дідусю на дачі—піклуватися про курочок та кроликів. Я дуже люблю тварин і вдячна Богу за те, що Він їх створив.

Яна: В цьому році я закінчила перший клас. На початку року я тільки починала знайомитися з однокласниками. Одна дівчинка ставилася до мене не дуже привітно: могла сказати щось погане або зайняти моє місце. З нею ніхто не хотів товаришувати. Щоб так не було завжди, я якось сказала їй: “Давай будемо товаришувати”. Вона погодилася і стала привітною зі мною. Ми часто грали з нею надворі, коли були у групі подовженого дня. Нам було цікаво разом. Я навчаюсь вдома і в церкві багатьом гарним речам, і ці знання допомагають мені і навіть іншим. ■

Якщо ви маєте бажання служити Богові, вас покликано до роботи

Валерія Банцер, Київський Український кіл, Виноградарський приход

Дивіться, ниви вже білі для жнив; Отже, той, хто бажає жати, нехай він встромить свого серпа з усієї сили і жне, доки день триває, щоб він міг зберегти як скарб для своєї душі вічне спасіння в царстві Бога. Так, той, хто встромить свого серпа й жатиме, того покликано Богом” (Учення і Завіти 6:3–4). “Отже, якщо ви маєте бажання служити Богові, вас покликано до роботи” (Учення і Завіти 4:3). Два роки тому я читала ці вірші та думала: “Все буде добре, у мене є бажання”. Воно виникло несподівано і спочатку було доволі боязким, оскільки мені завжди здавалось, що служіння на місії це “не для дівчат”. Однак пророк, напучуючи молодих жінок Церкви, говорив, що якщо є можливість і бажання, тоді слід служити.

Поступово моє бажання зміцніло, і я відчула, що маю служити. Я захотіла допомогти людям знайти віру, захотіла служити Господу, і я усвідомила, що повинна змінюватися. Звичайно, залишилися запитання щодо того, як до цього рішення поставляться друзі, родичі та люди навколо. З їхньої точки зору я втрачала півтора роки життя, які могла б присвятити навчанню або роботі. Я молилася і в мене виникло відчуття, що служити на місії—це дуже правильне рішення.

З листопада 2013 року по березень 2015 року я була місіонеркою в Російській Єкатеринбурзькій місії, а потім в Українській Донецькій, Київській та Львівській місіях. Я була готова до того, що на місії, можливо, буде складно, думала про це не без побоювань, але все-таки з якоюсь дивною впевненістю,

що все буде добре. Мені подобалась ця впевненість, я почала розвивати її у собі. Згодом вона стала безцінним даром для мене від Небесного Батька, Який навчив мене завжди залишатися спокійною.

Від мене, як і від багатьох інших колишніх місіонерів, ви почувте, що місія—це не просто, але це прекрасно. Як на мене, краще за все це можна висловити віршем з Книги Мормона (Алма 28:8): “І це розповідь про Аммона і його братів, про їхні мандрівки на землі Нефія, їхні страждання на цій землі, їхні печалі, і їхні скорботи, і їхні незбагненні радощі”. Джерелом цих радощів є те, що інші люди здобувають щастя завдяки тому, що ти ділишся істиною, що Господь любить тебе і всіх Своїх дітей.

Якщо ваш вік є відповідним для служіння на місії повного дня, подумайте про це рішення. Молитва і Писання допоможуть вам знайти правильну відповідь. Якщо ваш вік вже не дозволяє служити на місії, спробуйте стати активним членом Церкви-місіонером. Запитуйте у місіонерів повного дня, чим їм допомогти, будьте прикладом для

своїх знайомих і друзів. Місіонери носять на грудях табличку з іменем Ісуса Христа, члени Церкви носять Його ім'я у своїх серцях. Намагайтеся жити так, щоб гідно представляти нашого Спасителя і завжди, всюди у всьому бути свідками Бога.

Прикладом такого яскравого свідка Бога для мене послужила одна сестра. Протягом тривалого часу вона всім своїм способом життя і своєю вірою свідчила подрузі про істинність Церкви. Та не виявляла особливої зацікавленості, але одного разу потрапила до лікарні з інсультом. Коли їй стало трохи краще, вона попросила, щоб до неї прийшли місіонери. Ми з напарницею почали її навчати. У неї була величезна віра, вразовуючи те, що вона раніше не вірила в Бога. За дуже короткий період часу наша нова зацікавлена Церквою стала на ноги і в фізичному, і в духовному сенсі, а невдовзі стала членом Церкви.

Я ніколи не жалкувала про свій вибір служити на місії повного дня. І я також знаю, що немає колишніх місіонерів, але є місіонери, які повернулися зі служіння і у яких також багато роботи. ■

Сестра Банцер з напарницями

